

RECHTER JAN VAN DER DOES

De geschorste advocaat

In het zaaltje van de rechtbank hing een geur van parfum en transpiratie. De kledij was zo luchtig mogelijk, maar dat gaf geen verlichting. Wat open en bloot lag, zag er glimmend en klef uit. De aanwezigen waren vermoeid en geïrriteerd.

De rechtbank was met zijn tijd meegegaan, en had een systeem van luchtverplaatsing laten aanleggen. Koelen was niet nodig. Het was in een vorige rechtbankvergadering wel uitvoerig aan de orde geweest, maar weggestemd vanuit de vooronderstelling dat het maar voor een paar dagen per jaar van nut zou zijn.

Het was nu al vier weken extreem warm. De geur van een ongewassen overhemd in de postkamer vermengde zich een verdieping hoger met de geur van de vale toga van de president, waarna de lucht linksaf sloeg, richting enquêtekamer 5, alwaar een aannemer in een voorlopig getuigenverhoor zich het bezwete voorhoofd wiste. Er volgden nog de civiele griffie met 20 medewerkers op de tweede verdieping, waarna de lucht uiteindelijk het zaaltje bereikte waar de rechtbankvergadering werd gehouden. Het mengsel dat aldus was ontstaan, werd vervolgens via een pijp op het dak de vrije lucht ingeblazen.

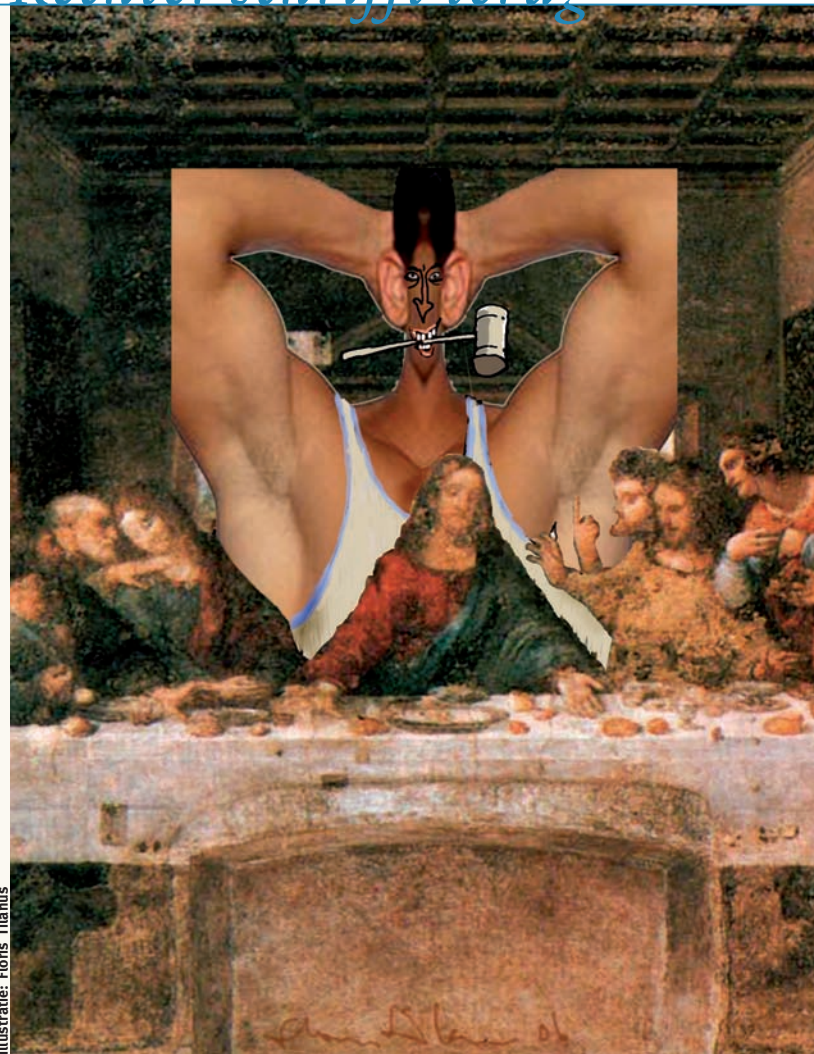
De sfeer op de rechtbankvergadering was geladen. Vlak voor het zomerreces moesten nog enkele heikele onderwerpen worden afgehandeld, zoals de openstelling van een functie van vice-president en de indeling van rechters per 1 september.

De vergadering kwam toe aan het laatste agendapunt: de mededelingen. Een ingekomen bericht van de deken van de Orde van Advocaten. De president vatte het als volgt samen: 'Dames en heren, de advocaat mr. Huub Jonkman is voor drie maanden geschorst. Ik verzoek u hiermee rekening te houden.' De president laste een stilte in, duidelijk in de verwachting dat er eindelijk een punt aan de orde was, waarmee hij de eenheid in de groep kon herstellen.

Even leek de vergadering overrompeld.

'Wie is dat?' fluisterde een oudere rechter, 'die blonde krullenbol?'

Er werd alom gegist en geraden, ook naar de reden van de schorsing. Er ontstond een sfeer die op begrafenissen wel als geanimeerd wordt aangeduid. Leed vermaakt. Anekdoten over vlerkerig gedrag deden de ronde, en de één overtrof de ander in het aanduiden van wat sommige advocaten zich tegenwoordig permitteerden.

illustratie: Floris Tilanus

Maar wat nu? Wat bedoelde de president precies toen hij zei: 'Wilt u daar rekening mee houden!' De sectorvoorzitter bestuursrecht legde het maar op tafel. In het bestuursrecht komen regelmatig gemachtigden ter zitting die geen advocaat zijn. Wat als mr. Jonkman zonder toga de zaal betreedt en zich als gemachtigde presenteert?

Moest naar de geest van de deken worden gehandeld of naar de letter? Trouwens, wat vond de deken er zelf van? Moest haar gevoel niet ingewonnen worden? En wat in de tussentijd? Langzaam werd de oude breuklijn, die de vergadering eigenlijk van meet af aan had verlamd, die tussen rekkelijken en preciezen, weer voelbaar. Maar de vechtlust was eruit.

'Die Jonkman, die treedt toch alleen maar op in strafzaken?' Het was een wat aarzelende suggestie van een vice-president in spe. De president keek hem dankbaar aan.

De vergadering kwam tot een eind, de kansen op een bevordering lagen open. ●